

[Jørgen Gram.]

valg har, at fremskaffe flere Raastoffer til det samlede danske Landbrug, i dette Tilfælde i Form af Korn. Hvis man gaar denne Vej, sparer man altsaa de store Kapitalinvesteringer, men saa maa der trædes til paa et andet Omraade, man maa sørge for tilfredsstillende Pris for Raastoffer. Det ligger i Sagens Natur, at de større Ejendomme har mere Mulighed for at fremskaffe dem, større Benyttelse af Maskiner, større Arealer o. s. v. Vil man dette, maa man da sørge for, at Raastofferne kan sælges til en lønnende og stabil Pris. Det nytter ikke, at man som Løn for en større Arbejdsindsats, som Løn for Grundforbedring o. s. v. faar Produkter, som skal afsættes i Dag til langt under Produktionsværdien. Paa samme Linie er vi igen, hvis man vil tage den sidste Udvej, fortsætte, som man har gjort hidtil, unnlade Kapitalinvesteringer, og ogsaa fortsætte med den ekstensive Drift gennem Kødproduktionen. Det samme gør sig gældende her, at vil man den Vej ud, maa man ogsaa drage Omsorg for, at der kommer en bedre, en stabilere og mere lønnende Pris paa dette Produkt end i Øjeblikket. Jeg vil henstille, at den højtærede Finansminister gør sig klart, at vil man bruge den sidste Udvej og fortsætte med den ekstensive Drift, unnlade at udføre den Opbygning, som i ret store Dele af Sønderjylland er paabegyndt, men som har medført Gældsstiftelse, maa den støttes til stabilere Forhold for de paagældende. Vil man derimod gaa den anden Vej, maa der store Kapitalinvesteringer til endnu, og da bør Regeringen, da bør Finansministeren efter min og efter manges Mening i de sønderjyske Landsdele træde til og hjælpe, fordi Forholdene har bevirket, at Finansieringen ikke kan ske ved de forhaandenværende Midler, som er baandlagt i den ringe Udstrækning, hvori de er til Stede, og skal Midlerne hentes andetsteds fra, vil vi staa over for en Vanskelighed med Hensyn til at laane og over for et højere Renteniveau for den, der skal laane, end i det øvrige Land.

Petersen (Røj): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af og Ændringer i Loven om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl. og er fremsat under Hensyn til Forslaget fra Landbo- og Husmandsforeningerne om, at Rentelettelsesudvalget skulde have Bemyndigelse til, hvor Omstændighederne taler

derfor, ved Beregningen af Lempelser at nedsætte Panteværdien med indtil 10 pCt., ligesom det er henstillet, at Ejere, der er kommet til, og Gæld, der er stiftet efter den oprindelige Lovs Gennemførelse, men inden den nugældende Lovs Ikrafttræden i April 1936, ogsaa skal kunne nyde godt af Loven; om disse Ting kan der maaske forhandles i et Udvalg, som jeg antager og meget vil henstille bliver nedsat. Fra konservativ Side har vi for Aar tilbage paavist, at Rente-tilskud kun var en midlertidig Foranstaltning, som ikke kunde holde i Længden. Samtidig med Forelæggelsen af Lov om Rentetilskud i 1934 og 1936 — Love, som vi mente skulde være foreløbig afværgende Foranstaltninger — foreslog vi en grundig og dybtgaaende Sanering, men en saadan vilde den høje Regering og Flertallet paa Rigsdagen ikke gaa med til, hvilket vi ikke kunde forstaa. Som Forholdet nu engang er, at Gældsbyrden er mere trykkende i Nordslesvig end i det øvrige Land og for manges Vedkommende større, end at et normalt Landbrug kan forrente den, er det rimeligt, at Loven forlænges og helst, som af de sønderjyske Husmands- og Landboforeninger foreslaaet, for 5 Aar. Vanskelighederne for Landbruget, særlig i Nordslesvig, har i en Aarrække været store. Skatterne har i de senere Aar været stærkt stigende, Flæskeordningen har ramt de store og mellemstore Landbrug haardt, og Kornordningen er blevet en stor Skuffelse; Driftsudgifterne stiger stadig. Dertil kommer de Ulykker, Ministeren nævnte, som er en Følge af Mund- og Klovesygen; der vil gaa flere Aar, inden Virkningerne deraf forsvinder. Sygdommen kom jo først til Nordslesvig, og den var, som de fleste andre Sygdomme, værst i Begyndelsen, og Tabene har derfor været størst i denne Landsdel. Paa Grundlag af de indkomne Anmeldelser af Dødsfald som Følge af Mund- og Klovesygen i Nordslesvig, er der foretaget en Opgørelse, der viser, at Vurderingssummen andrager ca. 1,2 Mill. Kr. Denne Opgørelse er dog kun foreløbig, fordi der i Haderslev Amt stadig indløber Meddelelser, der forøger Slutsummen. Mælketabet i Aabenraa, Sønderborg og Tønder Amter som Følge af Mund- og Klovesygen er opgjort til 1¼ Mill. Kr. pr. 1. Oktober 1938. I det efterfølgende Mejeriaar anslaaes Epidemien at ville paaføre Nordslesvig en Mindreindtægt i Mejeribruget paa over 6 Mill. Kr.

Naar Landbruget bliver ramt saa haardt, kan det jo ikke undgaas, at Haandværkere og handlende ogsaa maa rammes;